

เทศกาลของเวียดนาม ตอนที่ ๗

วันที่ ๑๐ เดือน ๓ ตามปฏิทินจันทรคติ เป็นวันสำคัญที่สุดวันหนึ่งของชาวเวียดนาม คือ วันบูชาบรรพชนที่หุ่งเวือง ซึ่งเรียกในภาษาเวียดนามว่า Ngày Giỗ Tổ Hùng Vương *หงั๊ย ไส่ ไต้ หุ่ง เวือง* วันบูชาบรรพชนที่หุ่ง หรือ Lễ hội đền Hùng *เหล ไท่ เด่น หุ่ง* เทศกาลศาลเจ้าหุ่ง ศาลเจ้าหุ่งนี้ตั้งอยู่บนเขา Nghĩa Lĩnh *เหงีย หลิย* เมือง Việt Trì *เหวียด จี* จังหวัด Phú Thọ *ฟู เตอะ* อยู่ห่างทิศตะวันตกเฉียงเหนือของกรุงฮานอย

เทศกาลนี้มีความเป็นมาเกี่ยวข้องกับ กษัตริย์หุ่ง (หุ่งเวือง) ๑๘ พระองค์ ในราชวงศ์ Hồng Bang *หง บ่าง* แห่งอาณาจักร Văn Lang *วัน ลวง* คนเวียดนามเชื่อว่า หุ่งเวืองเป็นผู้ให้กำเนิดประวัติศาสตร์และสร้างชาติเวียดนามตั้งแต่ยุค Đông Sơn *ดง เซิน* หรือ *ดอง ซอน* (ยุคสัมฤทธิ์) เมื่อ ๑,๐๐๐ ปี หรือขึ้นไปถึง ๒,๐๐๐ ปีก่อนคริสต์ศักราช ในช่วงที่สังคมกำลังพัฒนาเข้าสู่อารยธรรมเกษตรกรรมข้าวนาฉ่ำ

เรื่องราวของกษัตริย์หุ่งมีอยู่ในตำนานซึ่งเล่าขานกันว่าสืบสกุลจาก Lạc Long Quân *หลัก ลอง กวาน* มังกรผู้เป็นเจ้าทะเลแห่งพวก Lạc Việt *หลัก เหวียด* กับนาง Âu Cơ *เอิว เกอ* ธิดาของเจ้าผู้ครองอำนาจในเขตขุนเขาแห่งพวก Bái Việt (Bách Việt) *บักเหวียด (Bách Việt)* นางให้กำเนิดไข่ ๑๐๐ ฟอง ทั้งสองแบ่งไข่กันคนละ ๕๐ ฟอง แล้วแยกย้ายจากกัน นางกลับไปเขตภูเขาทางเหนือ ส่วน หลักลองกวานกลับไปเขตทะเลทางใต้ ต่อมาลูกคนโตซึ่งติดตามแม่ได้เป็นหุ่งเวือง ครองอาณาจักรวันกลางในเขตที่ราบหุบเขาลุ่มแม่น้ำแดง หรือในเขตจังหวัดฟูเถาะปัจจุบัน

ไข่ ๑๐๐ ฟองในตำนานนั้นคือต้นเรื่องกำเนิดชนชาติเวียดนาม ซึ่งผูกพันตนเองกับภูมิโนแวนซ์เขตเขาและห้วงน้ำมหาสมุทร หรือเป็นลูกหลานของพวกเขาเข้ากับเจ้าทะเลหรือมังกร และเป็นพวกที่มีความชำนาญในการทำนาตำบลเขตภูเขามาตั้งแต่สมัยโบราณก่อนลงมาสู่ที่ราบลุ่มแม่น้ำแดง

เทศกาลบูชาบรรพชนที่หุ่งเวืองของเวียดนามยังมีต่อคราวหน้า.

WSIพิณ อันตร:กุล เขียว
ชลธิชา สุดมุข สรุปล